

[Undervisningsministeren.]

folket del af Østjylland, være dækket. Som det fremgik af radiodebatten i folketinget forleden, er der stillet forslag om etablering af en FM-sender ved Aarhus. Fjernsynssenderen vil kunne benytte samme mast som FM-senderen og vil derfor kunne etableres for ca. 550 000 kr.

For det tredje: den nuværende fjernsynssender i København — den, der sidder på radiohuset — flyttes til Odense og installeres midlertidigt på en bygning i selve byområdet. Denne sender vil kunne sikre god modtagelse overalt i Odense, og flytning og etablering m. m. kan gøres for ca. 135 000 kr.

Hvor længe vil det vare, inden disse sendere er etableret? 1—2 år, og den samlede udgift er som nævnt 2 385 000 kr.

Det er naturligvis ikke tilstrækkeligt at have disse 3 sendere. Der må også etableres en forbindelse mellem dem, således at programmerne kan overføres fra den ene sender til den anden. Det vil derfor være nødvendigt at etablere en radiokæde med relæstationer ved Roskilde, ved Skamlebæk og på Samsø.

En sådan relækæde skal imidlertid ikke anvendes alene til fjernsyn, men i høj grad også til radiotelefon og radiotelegrafi, hvorfor generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet vil søge den fornødne bevilling til at etablere en sådan relækæde, som jo i virkeligheden svarer til kabelforbindelserne mellem de almindelige radiofonistationer. Statsradiofonien skal for den tid, hvori denne relækæde benyttes til fjernsyn, svare en lejeafgift på samme måde, som man gør det for kablerne mellem de almindelige radiofonistationer. En sådan relækæde vil det koste 3 250 000 kr. at etablere.

Forslaget om de tre fjernsynsstationer er jo imidlertid kun et skridt på vejen mod det endelige mål: dækning af hele landet med fjernsyn. Dette mål må vi fastholde og realisere så hurtigt, som de økonomiske kræfter tillader det. Det må være tilladt at sige, at man ved etablering af de tre fjernsynsstationer når et godt stykke vej frem, idet de jo er placeret i meget tæt befolkede områder.

Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet har givet os visse oplysninger om, at de tre sendere tilsammen vil give effektiv fjernsynsdækning for halvdelen af Dan-

marks befolkning — og det vil jeg gerne sætte en streg under.

Det er klart, at det vil have betydelig interesse at se på omkostningerne ved en dækning af hele landet med fjernsyn, idet en sådan jo selvfølgelig må komme.

Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet har udarbejdet en plan og oplyser følgende: udover de nu foreslåede sendere i København og Aarhus — Odense må vi herse bort fra, da det er en lille, midlertidig sender — vil det for at dække landet være nødvendigt at etablere storsendere i Næstved og Skive med relæstation i Aalborg, i Sønderjylland og på Fyn — ialt 5 sendere. Det vil koste 5 215 000 kr. at etablere disse sendere; og de dertil hørende relækæder, som bekostes af post- og telegrafvæsenet, vil koste 4 750 000 kr. Den samlede udgift til landets dækning udgør således 7 600 000 kr. for stationerne og 8 mill. kr. for relækæderne, ialt 15,6 mill. kr.; men jeg må her påny gøre opmærksom på, at relækæderne i høj grad skal benyttes til almindelig radiotelefon og -telegrafi og kun i ret ringe udstrækning til fjernsynet og derfor kun kan belaste dette i forhold til benyttelsen.

Yderligere bemærkes, at Bornholm ikke er med i planerne, idet man endnu ikke har midler til at sende programstoffet derover.

Vi kommer derefter til programsiden. Som allerede nævnt sendes der i øjeblikket 3 timer om ugen, og dette er absolut ikke tilstrækkelig tillokkende for anskaffelse af fjernsynsmodtagere. Der må gøres en indsats her dels for at udvide antallet af sendetimer, dels for at forbedre de nuværende programmer. Radiorådet har i så henseende foreslået følgende: fjernsynsprogrammernes kvalitet må forbedres i overensstemmelse med den udvikling, som i andre lande har fundet sted.

Eksempelvis kan anføres, at det danske fjernsyn på grund af studieforhold m. m. har været henvist til at sende relativt få dramatiske arbejder, skønt erfaringerne alle steder viser, at just dette programstof er noget af det mest påskønnede. De dramatiske arbejder, vi har udsendt, har i kraft af forholdenes natur været små enaktere, oftest kun med 2 personer, fordi det lille studie ikke giver mulighed for dekorationsskifte og for større personudfoldelse — det er jo ikke engang så stort som læse-